मल्लो मल्लम्, [1]आह्वः-प्रह्वः, [2]आहूयमानः, आहूतः-आहूतवान्, हूत्वा-आहूय, [3]स्वर्गाह्वायः, [4]आह्वयः, [5]निहवः-अभिहवः-विहवः [6]आहवः, [7]हवः, [8]आह्वावः, [9]आह्वाः, [10]आहूतिः-संहूतिः, इति विशेषरूपाणि ।

---

1. 'सर्वत्र प्रसारणिभ्यो डः' (वा. 3-2-48) इति वचनात् कर्तरि आदन्तत्वलक्षणकप्रत्यस्यापवादो डप्रत्ययः। डित्त्वात् टिलोपः। **भाष्ये** तु 'आतोऽनुपसर्गे कः' (3-2-3) इत्यत्र कप्रत्यये सम्प्रसारणे, यणि **आह्वः** इत्यपीति साधितम्।

2. यगन्ताच्छानचि 'वचिस्वपियजादीनां किति' (6-1-15) इति सम्प्रसारणे 'हलः' (6-4-2) इति दीर्घे च रूपम्। एवं क्त्वा-ल्यप्-क्तादिष्वपि प्रक्रियोह्या।

3. 'ह्वावामश्च' (3-2-2) इति कर्मण्युपपदेऽण्प्रत्ययः। आदन्तलक्षणकप्रत्ययापवादः।

4. बाहुलकात् **आह्वयः** इति **क्षीरस्वामी**। अत्र 'इच्छा' (3-3-101) इति सूत्रे **प्रक्रियासर्वस्वम्**।
'बाहुलकाद् **आह्वयतेः** शः पुंस्त्वं चेति भाषते **स्वामी**।
शित्त्वादात्वाभावः, शपि सति पररूपम्—**आह्वयो** नाम ॥' इति।
नामेति। '**आह्वयः**' इत्यनेन **नाम**=अभिधानमुच्यत इत्यर्थः।

5. '**ह्वः सम्प्रसारणं च न्यभ्युपविषु**' (3-3-72) इति भावेऽप्प्रत्यये सम्प्रसारणादिकम्।

6. अप्प्रत्यये, 'आङि युद्धे' (3-3-73) इति सम्प्रसारणम्। **आहवः**=युद्धः।

7. 'भावेऽनुपसर्गस्य' (3-3-75) इति सम्प्रसारणम्। अप्।

8. '**निपानमाहावः**' (3-3-74) इति निपातनात् साधुः। उपकूपं जलाशये विवक्षिते भावेऽप्प्रत्यये सम्प्रसारणवृद्धी निपातनात्। **आह्वावः**=यत्र गावो जलाशये पानार्थमाहूयन्ते स प्रदेशः।

9. '**आतश्चोपसर्गे**' (3-3-106) इत्यङि '**आतो** लोप इटि च' (6-4-64) इत्याकारलोपः। **आह्वा** नाम।

10. अत्र बाहुलकात् स्त्रियां क्तिन्। 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इत्यङोऽपवादः।

॥ शुभं भूयात् ॥

Indologisches Seminar
der Universität Bonn